

Concentració a la plaça Maria Agustina de Castelló, 31 de maig de 2010.

«Todo sugiere que el Ejército israelí, a falta de datos fiables sobre lo ocurrido, ha actuado una vez más con absoluta desproporción», amolla avui l'[editorial](#) socioliberal. «Todo sugiere». La mort és altament evocadora, clar... I si no pots defensar-los, emmascara'ls. ¿No té ni un pèl de vergonya el diari El País d'usar l'edulcorant «atropello» per a definir la [matança](#) de cooperants i activistes a mans dels militars israelians? Un «atropello» és un «agravio», segons la [RAE](#), és a dir, una ofensa o humiliació. De què serveixen els [llibres](#) d'estil i els [màsters](#) per a escriure amb propietat i rigor? Són *fiables*? O és que file jo massa prim? Deixeu-me dubtar que, per a El País, poguera ser un simple «atropello» d'ETA l'assassinat d'«una docena de personas». Senyor editorialista, pose'm una dotzena de magdalenes i una quarta de sangueta. La premsa va plena d'«atropellos» a la intel·ligència com aquest. Avui podeu trobar, per exemple, sacs de notícies sobre la matança, però totes acompanyades del famós vídeo -[Vilaweb](#) bé el posa en quarantena- que Israel ha fet arribar veloç com una bala a totes les redaccions del món. Amb el vídeo els criminals exigeixen, pistola en mà, la immediata absolució, sota la consigna nazi habitual: «hem atacat en defensa pròpia». Els assassins no han tingut cap baixa. *Todo sugiere...*